

Tirsdag den 13. september 2011

42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe alle former for vold mod ældre kvinder i erkendelse af, at problemet undervurderes, at bekæmpe samfundsmæssige stereotyper og gøre det muligt for tjenesteydere at tage hensyn til ældre voldsofres specifikke behov, for at sikre at menneskerettighederne udøves til fulde, og at der opnås ligestilling, samt at gøre fuldt brug af Daphne-programmet;

*

* *

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Direktivet om mægling i medlemsstaterne

P7_TA(2011)0361

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2011 om gennemførelsen af direktivet om mægling i medlemsstaterne, dets indvirkning på mæglingen og domstolenes anvendelse af det (2011/2026(INI))

(2013/C 51 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 67 og artikel 81, stk. 2, litra g), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til sin holdning af 23. april 2008 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾,
  - der henviser til Retsudvalgets høringer den 20. april 2006, 4. oktober 2007 og 23. maj 2011,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0275/2011),
- A. der henviser til, at sikring af bedre adgang til domstolene eller tilsvarende organer er et af hovedmålene med EU's politik for etablering af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; der påpeger, at princippet om domstolsadgang i denne sammenhæng også bør omfatte adgang til passende tvistbilæggelsesprocesser for privatpersoner og virksomheder,
- B. der henviser til, at formålet med direktiv 2008/52/EF er at fremme den mindelige løsning af tvister ved at tilskynde til anvendelse af mægling og sikre et afbalanceret forhold mellem mægling og domstolsprøvelse,
- C. der henviser til, at direktivet med henblik på at lette adgangen til mægling som et realistisk alternativ til den traditionelle kontradiktoriske fremgangsmåde og for at sikre, at parter, der benytter sig af mægling, kan gøre dette på grundlag af en pålidelig rammeloavgivning, indfører visse fælles principper, der navnlig vedrører aspekter af den civile retspleje,

⁽¹⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 122.

⁽²⁾ EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3.

Tirsdag den 13. september 2011

- D. der henviser til, at formålet med direktivet er at etablere en ramme, som bevarer den væsentligste fordel ved mægling, nemlig fleksibilitet, samt skabe forudsigelighed; der henviser til, at disse to krav bør være en rettesnor for medlemsstaterne, når de udarbejder nationale love til gennemførelse af direktivet,
- E. der henviser til, at direktiv 2008/52/EF også har været af interesse for nabolande og har haft en påviselig indflydelse på indførelsen af tilsvarende lovgivning i nogle af disse lande,
- F. der henviser til, at medlemsstaterne skulle efterkomme dette direktiv inden den 21. maj 2011, med undtagelse af artikel 10, der skulle efterkommes inden den 21. november 2010; der henviser til, at et flertal af medlemsstater på nuværende tidspunkt har meddelt, at de har fuldført gennemførelsesprocessen eller ville fuldføre den inden fristens udløb, og at kun ganske få medlemsstater endnu ikke har meddelt, at de har efterkommet direktivets bestemmelser, nemlig Den Tjekkiske Republik, Østrig, Finland og Sverige,
- G. der anser det for vigtigt at undersøge, hvordan denne lovgivning er blevet gennemført i medlemsstaterne, hvad mæglingens udøvere og brugere mener om den, samt hvorvidt og i givet fald hvordan den kan forbedres,
- H. der finder, at der med henblik herpå bør gennemføres en grundig analyse af de hovedmåder, hvorpå medlemsstaterne har grebet reguleringen an, med henblik på at fastlægge god praksis og drage konklusioner om eventuelle yderligere tiltag på EU-plan,
- I. der henviser til, at Kommissionen i sin handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet (KOM(2010)0171) forudsiger en meddelelse om gennemførelse af direktivet om mægling i 2013,
- J. der finder det værd at overveje, hvordan medlemsstaterne har gennemført mæglingsdirektivets vigtigste bestemmelser vedrørende domstolens mulighed for direkte at foreslå parterne at anvende mægling (artikel 5), garantien for fortrolighed (artikel 7), eksigibiliteten af aftaler indgået efter mægling (artikel 6) og mæglingens virkning for forældelsesfrister (artikel 8),
- K. der henviser til, at Kommissionen har medtaget et lovforslag om alternativ tvistbilæggelse i sit arbejdsprogram for 2011,
1. konstaterer, at det fortrolighedskrav, som fastsættes i direktivet, i forvejen eksisterede i visse medlemsstaters interne lovgivning, idet mæglere i henhold til den bulgarske civile retsplejelov kan nægte at afgive vidneforklaring om en tvist, de har mæglert i, og Frankrig og Polen har tilsvarende bestemmelser i deres lovgivning om civilretlig mægling; bemærker, at Italien er den af medlemsstaterne, der stiller de strengeste fortrolighedskrav i forbindelse med mæglingssager, hvorimod fortrolighed i henhold til de svenske mæglingsregler ikke er automatisk, men kræver, at parterne indgår en aftale herom; finder, at der er behov for en mere sammenhængende fremgangsmåde;
  2. konstaterer med hensyn til direktivets artikel 6, at flertallet af medlemsstater har en procedure, hvorved tvistbilæggesaftaler indgået ved mægling sikres samme eksekutionskraft som retsafgørelser; bemærker, at dette kan opnås enten ved at forelægge aftalen for en domstol eller ved at få den bekræftet af en notar, og at nogle nationale lovgivere øjensynlig har foretrukket den førstnævnte løsning, medens notarbekræftelse også er en mulighed i mange medlemsstaters nationale lovgivning; mæglingssaftaler kan således i henhold til eksempelvis den græske og den slovenske lovgivning gøres eksigible af en domstol, medens det i Nederlandene og i Tyskland kan ske ved at gøre dem til notarialakter, og i atter andre medlemsstater, herunder Østrig, kan de gøres eksigible som notarialakter, uanset der p.t. ikke findes udtrykkelige bestemmelser herom i den relevante nationale lovgivning; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de medlemsstater, som endnu ikke har gennemført bestemmelserne i direktivets artikel 6, gør dette uden yderligere forsinkelse;

Tirsdag den 13. september 2011

3. anser artikel 8, der vedrører mæglingens virkning for forældelsesfrister, for at være en afgørende bestemmelse, fordi den sikrer, at parter, som har forsøgt at bilægge en tvist gennem mægling, ikke efterfølgende hindres i få deres sag prøvet ved en domstol på grund af den tid, der er hengået med mæglingsforsøget; konstaterer, at ingen medlemsstater synes at have rejst nogen særlige spørgsmål i relation til dette punkt;
4. påpeger, at visse medlemsstater har valgt at stille mere vidtgående krav end direktivet på to vigtige områder, nemlig hvad angår økonomiske incitamenters til deltagelse i mægling og krav om obligatorisk mægling; påpeger, at denne type nationale initiativer bidrager til at gøre tvistbilæggelsen mere effektiv og reducere domstolenes arbejdsbyrde;
5. konstaterer, at artikel 5, stk. 2, tillader, at medlemsstaterne gør mægling obligatorisk eller forbinder den med incitamenters eller sanktioner, det være sig før eller efter indledning af en retssag, forudsat at dette ikke forhindrer parterne i at udøve deres ret til domstolsadgang;
6. konstaterer, at nogle EU-stater har taget en række initiativer med henblik på at give parterne økonomiske incitamenters til at anvende mægling; i Bulgarien får parterne halvdelen af det gebyr, de har betalt for at få en tvist afgjort ved en domstol, refunderet, hvis det i mellemtiden lykkes dem at bilægge tvisten ved mægling, medens parterne i en verserende retsvist i Rumænien får det fulde beløb refunderet, hvis de formår at bilægge den gennem mægling; bemærker, at lignende bestemmelser findes i ungarsk lovgivning, og at alle mæglingsakter og -aftaler i Italien er fritaget for stempelafgifter og gebyrer;
7. bemærker, at visse medlemsstater med overbebyrdede retssystemer har suppleret de økonomiske incitamenters med regler, der gør brugen af mægling obligatorisk; påpeger, at tvister i sådanne tilfælde ikke kan bringes for en domstol, før parterne har forsøgt at løse deres uoverensstemmelser ved mægling;
8. påpeger, at det mest iøjnefaldende eksempel herpå er det italienske lovdekret nr. 28, som på denne måde søger at sanere retssystemet og lette arbejdsbyrden for de notorisk overbelastede domstole, således at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for civile søgsmål, som for tiden er ni år, kan nedbringes; konstaterer, at dette dekret ikke overraskende er blevet negativt modtaget af mæglerne, som har rejst indsigelse mod det ved domstolene og endog er gået i strejke;
9. påpeger, at de medlemsstater, hvis lovgivning stiller strengere krav end mæglingsdirektivet, uanset kontroverserne ser ud til at have opnået vigtige resultater med hensyn til at fremme den udenretslige bilæggelse af tvister på det civil- og handelsretlige område; påpeger, at de resultater, som er opnået navnlig i Italien, Bulgarien og Rumænien, viser, at mægling giver mulighed for en omkostningseffektiv og hurtigt udenretslig afgørelse af tvistigheder via processer, som er skræddersyet til parternes behov;
10. bemærker, at obligatorisk mægling øjensynlig er på vej til at opfylde sit formål i det italienske retssystem ved at lette presset på de overbebyrdede domstole; understreger ikke desto mindre, at mægling bør promoveres som et realistisk, billigt og hurtigere alternativ til domstolsprøvelse frem for som et obligatorisk element i den retlige procedure;
11. anerkender de vellykkede resultater af de økonomiske incitamenters, som anvendes i den bulgarske lov om mægling; anerkender samtidig, at de gode resultater også skyldes den langvarige interesse, mægling har nydt i det bulgarske retssystem, hvor der har eksisteret et mæglingsnetværk siden 1990, og hvor der i 2010 blev oprettet en Bilæggelsescenter - bemandet med mæglere, som arbejder på skift - som dagligt tilbyder gratis mæglingsservice og information til parterne i verserende retssager; konstaterer, at to tredjedele af de indgivne sager i Bulgarien har været genstand for mægling, og at der i halvdelen af disse sager er opnået en mæglingsløsning;

Tirsdag den 13. september 2011

12. noterer sig også de vellykkede resultater af den rumænske lov om mægling, som ud over bestemmelserne om økonomiske incitamenter også har medført oprettelse af Mæglingsrådet, som er en national myndighed for mæglingspraksis, der har status af selvstændigt retsligt organ; dette organ beskæftiger sig udelukkende med at fremme mæglingsvirksomhed, udvikle uddannelsesstandarder, uddanne kursusleverandører, udstede attester for mægleres faglige kvalifikationer, udarbejde en adfærdskodeks og udforme forslag til yderligere lovgivning;
13. finder i lyset af ovenstående, at medlemsstaterne som helhed generelt er på rette vej for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2008/52/EF inden den 21. maj 2011, og at det forhold, at medlemsstaterne anvender forskellige lovgivningsmæssige fremgangsmåder, og at nogle er lidt bagud i forhold til de andre, ikke ændrer ved, at flertallet af medlemsstater ikke blot overholder, men overgår direktivets krav;
14. understreger, at parter, som begge er indstillet på at finde en løsning på deres sag, er mere tilbøjelige til at arbejde sammen med frem for mod hinanden; mener, at de pågældende parter derfor ofte er mere åbne over for at tage hensyn til den anden parts holdning og bearbejde de problemer, der ligger til grund for tvisten; mener, at dette ofte har den ekstra gevinst, at parterne bevarer det forhold, de havde før tvisten, hvilket særlig er af betydning i familiesager, hvor der er børn involveret;
15. opfordrer Kommissionen til i sin kommende meddelelse om gennemførelsen af direktiv 2008/52/EF også at undersøge de områder, hvor medlemsstaterne har valgt at udvide direktivets foranstaltninger ud over dets tilsigtede anvendelsesområde;
16. understreger de forbrugervenlige aspekter af alternative tvistbilæggelsesordninger, som tilbyder en skræddersyet praktisk løsning; opfordrer i denne forbindelse til, at Kommissionen hurtigt fremlægger et lovforslag om alternativ tvistbilæggelse;
17. påpeger, at løsninger, som er opnået gennem mægling og udformet af parterne i fællesskab, ikke kan tilvejebringes af en dommer eller en jury; mener derfor, at mægling giver større chance for at opnå et resultat, som er acceptabelt eller til gavn for begge parter; understreger, at det derfor er mere sandsynligt, at en sådan aftale accepteres, og graden af overholdelse af mæglede aftaler er sædvanligvis høj;
18. mener, at der er behov for øget kendskab til og forståelse af mægling, og anmoder om, at der træffes yderligere foranstaltninger med hensyn til uddannelse, udbredelse af kendskabet til mægling og fremme af virksomheders brug af mægling samt med hensyn til kvalifikationskravene for mæglererhvervet;
19. mener, at de nationale myndigheder bør tilskyndes til at udarbejde programmer for at fremme tilstrækkelig viden om alternativ tvistbilæggelse; mener, at sådanne foranstaltninger bør fokusere på de væsentligste fordele ved mægling - omkostninger, succesrate og tidsbesparelser - og henvende sig til advokater, notarere og virksomheder, herunder særlig SMV'er, samt akademikere;
20. anerkender betydningen af at etablere fælles standarder for adgang til mæglererhvervet med henblik på at fremme en mægling af bedre kvalitet og sikre høje standarder for den faglige uddannelse og anerkendelse i hele EU;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.
-